

UNDSKYLD VI ER HER

Et opråb indsamlet af Caspar Eric

LAE

Undskyld vi er her

Med for- og efterord af Caspar Eric

Udgivet af Laboratoriet for Æstetik og Økologi

© Caspar Eric, forfatterne & forlaget

Formgivet af Andrea Fjordside Pontoppidan

Bogen er sat med Adobe Caslon Pro

1. udgave, 1. oplag, København 2023

ISBN: 978-87-93883-29-1

Bogen er trykt uden støttemidler, og overskuddet af salget går til
det arbejde, som #enmillionstemmer har sat i gang.

Torsdag d. 31.08.23 gik Finansminister Nicolai Wammen på talerstolen til et pressemøde med den nye finanslov i hånden. Efter at have udtalt, at Danmark havde en bundsolid økonomi, sagde han, at vi samtidig måtte spare ude i kommunerne. Da han blev spurgt ind til, hvordan det kunne hænge sammen, svarede han, at når en skole nu måtte lukke, var det blandt andet pga. stigende inflation, og fordi der var nogle "meget store udgifter" forbundet med det såkaldt specialiserede socialområde. Dette områdes primære opgave er at tage sig af udsatte borgere og mennesker med handicap.

Historisk set er der intet nyt i, at politikere bebrejder handicapområdet for at være dyrt og for at føre til nedskæringer på andre områder. Det er en retorik, man kan spore helt tilbage til grundlæggelsen af velfærdsstaten i f.eks. K.K. Steinckes *Fremtidens Forsørgelsesvæsen* fra 1920, og frem til Wammens seneste udtalelse. I 2009 var den daværende formand for KL, Erik Fabrin, eksempelvis ude og kalde det specialiserede område for "en gøgeunge". Altså et område, hvis udgifter underforstået åd af, hvad han samtidig betegnede som "normalområdet".

Denne gang udløste Wammens kommentar imidlertid en kampagne på internettet under hashtagget #Undskyldvierher.

Her sagde en række mennesker med handicap og deres pårørende ironisk undskyld for at koste samfundet penge. Samtidig var kampagnen et tydeligt opråb om, at mange i forvejen kæmper med at få den hjælp, støtte og omsorg, de har brug for.

Et af de opråb, der satte gang i kampagnen, var et opslag på Facebook fra Monica Lyllof, der i sin fulde længde så således ud:

“Kære Nicolai Wammen

I går stod du på åben skærm og gav “det specialiserede område” (læs: de handicappede) skylden for de massive besparelser i landets kommuner. Herunder skolelukninger mm.

De handicappede borgeres retssikkerhed har aldrig været dårligere, men det er vores egen skyld. Åbenbart.

Til det, vil jeg gerne sige:

Undskyld!

Undskyld, at jeg og min tvillingesøster blev født 11 uger for tidligt.

Undskyld, at jeg fik en stor hjerneblødning.

Undskyld, at jeg koster min kommune mange penge.

Undskyld, at jeg er her!

DBH

Emma Lylloff 15 år

#undskyldvierher

#enmillionstemmer”

Det følgende digt består af de første 100 opslag under en søgning på “#undskyldvierher” på Facebook pr. dd. 20.09.2023.

Søgningen tæller pt. over 1000 opslag, hvoraf mange er adresseret direkte til Finansministeren.

Bag hver af disse sætninger gemmer der sig således utallige lignende sætninger.

Udsagnene er efterfølgende redigeret således, at sætningerne “Undskyld”, “Undskyld jeg er her” og “Undskyld, at jeg koster min kommune mange penge” er redigeret bort og sat ind til sidst som et fælles udsagn, da disse går igen i alle opslagene. Der er desuden læst en let korrektur på sætningerne.

UNDSKYLD VI ER HER

Undskyld, at jeg er født med infantil autisme.

Undskyld, at mine forældre har kæmpet for, at jeg kan gå på en autismspecialiseret specialskole, som koster kommunen ekstra mange penge.

Undskyld, at min mor må gå hjemme på tabt arbejdsfortjeneste, fordi jeg ikke kan rumme at være i skole mere end et par timer om ugen.

Undskyld, at min familie har brug for støtte for at opnå lige vilkår med andre børnefamilier.

Undskyld, at jeg blev født med en sjælden hjernemisdannelse, som ikke er andet end genetisk uheld.

Undskyld, at jeg har brug for massiv overvågning.

Undskyld, at jeg har brug for ansatte til at overvåge min terminale tilstand.

Undskyld, at jeg blev født i et alt for travlt sundhedsvæsen, der resulterede i min hjerneskade.

Undskyld, at jeg har diagnosen autisme.

Undskyld, at jeg har giftet mig med en mand, som er født hørehæmmet.

Undskyld for, at vi fik et barn sammen.

Undskyld, at jeg og min lille familie mangler hjælp.

Undskyld, at vi er her.

Undskyld, fordi jeg er født med en yderst sjælden genfejl, der medfører udviklingshæmning og meget mere.

Undskyld, at jeg er den eneste i Danmark.

Undskyld, at jeg kræver konstant overvågning for ikke at være i fare.

Undskyld, fordi jeg går i specielbørnehave.

Undskyld, at I mener, jeg er SÅ krævende, at I ikke kan finde et skoletilbud til mig.

Undskyld for mine mange operationer.

Undskyld, at jeg blev født med en sygdom, der har gjort mig handicappet.

Undskyld, at jeg blev født 3 måneder for tidligt.

Undskyld, at jeg fik cerebral parese.

Undskyld, at jeg er født med muskelsvind og kom i kørestol, da jeg var 16.

Undskyld, at jeg nu skal bruge hjælp 24/7 for at kunne leve et meningsfuldt og godt liv.

Undskyld, for alle mine hospitalsbesøg og mine bidrag til dansk tandlægeforskning.

Undskyld, at jeg ikke holder kæft og er taknemmelig for bare at være her.

Jeg håber, du hurtigst muligt indser, at det er dig og hele den nuværende regering, der burde give os mennesker med handicap en undskyldning. En undskyldning for at træde på os, mens vi ligger ned, og samtidig dolke kommunerne og deres ansatte i ryggen ved ikke at give dem den økonomi, som det social-specialiserede område har brug for. For både at kunne give mennesker med handicap og kommunens ansatte et værdigt liv og arbejdsliv. Giv os værdighed, økonomi og en velfortjent undskyldning!

Undskyld, at jeg er født med muskelsvind og har brug for hjælp døgnet rundt.

Undskyld, at mit liv koster penge, og at jeg derfor er skyld i andres manglende muligheder. Jeg prøver sgu at bidrage mest muligt, men dit fokus er åbentlyst på tal og ikke mennesker!

Undskyld, at jeg er født med en hjernetumor.

Undskyld, at jeg har fået følgeskader som hjerneskade, hydrocephalus, behandlingsresistent epilepsi og cerebral parese (dette er kun de tunge diagnoser).

Undskyld, at en autoimmun sygdom har gjort mig handicappet.

Undskyld, at jeg er hjerneskadet.

Undskyld, at det gav mig medicinresistent epilepsi.

Undskyld, at det er progressivt, og at jeg fremover vil koste endnu mere.

Undskyld, at min mor er nødt til at være på tabt arbejdsfortjeneste for at kunne passe på mig.

Undskyld for, at jeg går i specialskole.

Undskyld for min meget sjældne sygdom, der kræver medicin.

Undskyld, at vi blev født med en sjælden diagnose, der har gjort os handicappede.

Undskyld, at vi koster vores kommune for mange penge.

Undskyld, at vi også ønsker et liv med indhold og livskvalitet.

Undskyld, at jeg blev født med Downs Syndrom.

Undskyld, at vi skal bruge hjælp for at klare os – både mig og resten af familien.

Undskyld for alle undersøgelser, specialskole, aflastning, ledsagere, sagsbehandling osv.

(Og i øvrigt undskyld og tak for hjælpen til de 30 vagter i Tivoli, som måtte lede efter mig i en hel time, 5 minutter efter dette billede af en tilsyneladende almindelig og idyllisk familieaktivitet blev taget af mig og min far, fordi jeg bl.a. er født med svag impuls kontrol og igen stak af.)

Undskyld, at jeg og min tvillingsøster blev født 11 uger for tidligt.

Undskyld, at jeg fik en stor hjerneblødning.

Undskyld, at jeg koster min kommune mange penge.

Undskyld, at jeg er her!

Undskyld, at jeg er født med Muskelsvind (SMA II) og har brug for hjælp døgnet rundt.

Undskyld, at jeg blev født 2 måneder for tidligt med autisme.

Undskyld, at jeg havde brug for ekstra støtte og andre rammer i folkeskolen, men jeg ALDRIG fik det, fordi der ikke var nogen, hverken PPR eller skoleledelse, der tog min mor seriøst, så jeg til sidst kollapsede i stress-belastningsreaktion og spiseforstyrrelse mm., og måtte direkte i psykiatrien.

Undskyld, at mine forældre spildte kommunens dyrebare tid på at klage over manglende tidlig indsats og sagsbehandlinger fyldt med fejl.

Undskyld, at jeg nu har ventet over 1 år på det tilbud, som kommunen synes passer bedst til mig.

Undskyld, at jeg p.t. (indtil jeg er kommet på højt kant igen) ikke kan bidrage til økonomien, væksten og arbejdsmarkedet.

Undskyld på min datters vegne, at hun er født med Hydrocephalus, og rygmarvsbrok, har belastet sygehusvæsnet med 40 operationer i hjernen, 2 i rygmarvskanalen med nerveskader til følge, og 8 operationer i fødderne, som trak sig sammen pga. nerveskaderne.

Undskyld, at hun hver dag lever et liv i et smertehelvede.

Undskyld, at jeg som hendes mor, nogle gange må sygemelde mig, fordi sorgen er så stærk, og hospitalsindlæggelserne så hyppige.

Undskyld, at hun som 21-årig måtte tilkendes førtidspension, i stedet for at have muligheden for at leve det liv, hun ønskede sig.

Undskyld, at vi ligger systemet til last.

Undskyld, at jeg blev født med autisme og ADHD!

Undskyld, at jeg har brug for specialundervisning og ekstra støtte.

Undskyld, at min mor spildte kommunens dyrebare tid på at klage over sagsbehandlinger fyldt med fejl og mangler.

Undskyld, jeg koster kommunen så mange penge, at de har været tvunget til at spare på alt lige fra svømmeundervisning til lærernes gratis kaffe.

Undskyld, at jeg ikke kan bidrage til økonomien, væksten og arbejdsmarkedet.

Undskyld, at jeg blev født med en hjerneskade på grund af læge- og jordemodersjusk.

Undskyld, at jeg har født to børn med autisme og ADHD.

Undskyld, at jeg kæmpede for, at min søn kom i specialklasse efter mistrivsel i almen skole.

Undskyld, at han kom i trivsel dér, fordi han blev mødt af voksne, der forstod hans støttebehov.

Undskyld, at han bestod FSA med et flot gennemsnit og efterfølgende gik et år på efterskole, der har gjort ham yderlige livsduelig, og at han i nærmeste fremtid skal starte som elev i Netto.

Undskyld, at jeg skulle bruge over 2 år på at få min datter udredt, fordi hverken lærer, PPR og personale på Børnepsyk. troede på, at hun fejlede noget.

Undskyld. Den lange venten på rette hjælp betød, at min datter gik massivt ned med stress, med depression og ufrivilligt skolefravær til følge. Undskyld.

Undskyld, at jeg blev opsagt mit job som lægesekretær, fordi jeg har været nød til at modtage tabt arbejdsfortjeneste for at kunne passe min datter. Undskyld.

Undskyld, at jeg stadig kæmper med kommunen om rette hjælp og støtte for, at min datter kan få den hjælp, hun har brug for og lovmæssigt ret til.

Undskyld, at jeg klager over kommunens afgørelse, når de giver afslag.

Undskyld, at vi har vundet 75 procent af sagerne i Ankestyrelsen og dermed belastet samfundet yderligere.

Undskyld, at jeg i min naivitet har gået og troet, at det at bo i et velfærdssamfund betyder, at man yder efter evne og modtager efter behov.

Undskyld, at jeg blev født med rygmarsvsbrok, men heldigvis slap min tvillingebror.

Undskyld, at jeg er lam fra navlen og ned og kæmper med alle de skavanker, det medfølger.

Undskyld, at jeg hver evig eneste dag i mit liv kæmper for at leve et normalt liv trods mit handicap.

Undskyld, at jeg er en byrde for samfundet.

Undskyld, at jeg blev født med en sygdom, der har gjort mig handicappet.

Undskyld, at min datter blev født med autisme.

Undskyld, at hun havde brug for specialundervisning og ekstra støtte.

Undskyld, at vi aldrig bad om aflastning, så du har fået et mindre beløb at belaste "det specialiserede område" (læs: de handicappede) for.

Undskyld, at vi som forældre spildte kommunens dyrebare tid ved at klage over sagsbehandlinger fyldt med fejl og mangler.

Undskyld, at vi ikke rettede ind, så I fik jeres besparelser ud fra devisen "går den, så går den".

Undskyld, at vi ALTID har fået medhold hos Ankestyrelsen – og undskyld på forhånd for den klage, vi nu må sende, fordi kommunen ikke mener, at vores datter overhovedet har merudgifter som følge af sit handicap som 26-årig.

Undskyld, at hun koster kommunen så mange penge, at I har været tvunget til at spare på alt lige fra svømmeundervisning til jobcentrets optræning af ufaglærte medarbejdere til byrådets spisning efter møderne.

Undskyld, at hun ikke kan bidrage til økonomien, væksten og arbejdsmarkedet.

Undskyld, at jeg er født mongol.

Undskyld, at jeg var skyld i, at min mor ikke kom ud på arbejdsmarkedet, da hun hjemmepassede mig, fordi mine forældre ikke fik tilbud om aflastning/hjælp.

Undskyld, at jeg kom på institution som 40-årig, da min mor pludselig døde af vagtlægesjuk.

Undskyld, at jeg blev omsorgssvigtet på Stautruphus (som så mange andre).

Undskyld, jeg ikke kom i bad i flere år.

Undskyld, at jeg blev fejl- og underernæret.

Undskyld, jeg i flere år gik med ubehandlet underlivsbetændelse, og undskyld, at jeg faldt og blev hjerneskadet og lam.

Undskyld, at jeg som lam og hjerneskadet ikke selv kan køre min kørestol ud i den friske luft.

Undskyld, at frisk luft ikke er en del af kernevelfærden i Aarhus kommune og koster mig 248 kr. + moms for 30 min.....

Undskyld, at en af mine mange klagesager blev læst op på Folketingets talerstol.

Undskyld, at jeg nu er terminal.

Undskyld, at jeg er så lang tid om at dø!

Undskyld, at jeg blev født med Cerebral parese efter en hjerneblødning.

Undskyld, jeg har svær epilepsi og er nyresyg.

Undskyld, at jeg har brug for specialundervisning og ekstra støtte.

Undskyld, at mine forældre spildte kommunens dyrebare tid på at klage over sagsbehandlinger fyldt med fejl og mangler.

Undskyld, at jeg ikke endnu kan bidrage til økonomien, væksten og arbejdsmarkedet.

Undskyld, at jeg blev født med autisme.

Undskyld, at min OCD bremser mig i alt. Undskyld, jeg ikke kan finde en skole, som passer til mine behov.

Undskyld, at min mor har brug for tabt arbejdsfortjeneste for at passe på mig.

Undskyld, at jeg blev født med en sjælden form for muskelsvind – SMA type III.

Undskyld, at jeg har brug for hjælp døgnet rundt for at have overskud til at være mor og hustru, og til at være frivillig kursusarrangør og leve et aktivt liv.

Undskyld, at jeg ikke bare kan tage mig sammen.

Undskyld, at jeg har diagnosen autisme.

Undskyld, at jeg har et neurologisk handicap.

Undskyld, at jeg er født med Ehlers-Danslos Syndrom, og at jeg senere har fået andre diagnoser, og at jeg ikke kan ændre på det.

Undskyld, at jeg prøver at gøre en forskel, og at jeg lever et aktivt liv.

P.S. Hvorfor underskrive konvention efter konvention, lave bestemmelser og hensigtserklæringer og så fortsætte med nedskæringer og bebrejdelser?

Undskyld, at jeg har epilepsi.

Undskyld, at jeg blev født med en kromosomfejl.

Undskyld, at jeg er svær at medicinere.

Undskyld, at min mor kæmper for mine rettigheder, og gør mig til en "større udgift".

Undskyld, at jeg ikke kan indgå i alment skoletilbud.

Undskyld, at mine søskende koster ekstra, fordi mit handicap påvirker hele familien.

Undskyld fra min mor, at hun satte mig i verden.

Undskyld, at jeg blev født med en sjælden muskelsvindsygdom.